

W ó t s p i w a ň a
a krotke módlitwy na sakopowanjach.

1. Knězo, něto pušchczijosch Ty Twójogo služabnika we měre,
Dokulž mójej wózy Twójo stroibe (togo humóžnika) wižekej stej.
2. Ja wěm, až mój humóžnik jo žywy;
A Wón bužo mě pótom s teje semje górejssbužisch.
3. Sbožne šu te humarke, kótarež we tom Kněsu huměru;
So, žejo ten Duch, až wóni wótpózywaju wót šwójogo žěka.
4. Žywimy še, ga žywimy še tomu Kněsu;
Huměomy, ga huměomy tomu Kněsu.
5. Kristus jo to górejstawaŋe a to žyweŋe;
Chtož do Njogo wěri, bužo še žywišch, lězrownož huměo.
6. Knězo, huz naš rospominašch, až my derbimy humrěšch,
Abi my mudre hordowali.
7. Wly ňamamy tuder žedno hobstawne město,
Ale to pschichódne pytamy.
8. Byž wěrnny až do šinerschi,
Ga zu ja tebe tu křonu togo žyweŋa dasch.
9. Kristus jo našchych grěchow dla powdany,
A našcheje pschawdosceži dla sbužony.
10. Ten Kněš bužo mŋno humóz wót šchyknogo slego statka,
A šdžaržasch k šwójomu ňebjaskemu kralejstwu.
11. Kristus jo mójo žyweŋe,
A humrěšch mójo dobyšche.
Pšchi žišchi-sakopowanju:
12. Ten Kněš jo jo dal, ten Kněš jo jo brak;
To mě togo Kněša buži chwalone.
13. Dajšcho tym žišchetkam ku Mŋno pschisch a ňehobórajšcho jim,
Pšcheto takich jo to kralejstwo Bóže.